

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 12, No. 2, 2017, pp. 79 - 91

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

แนวทางการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนำร่องขนาดใหญ่พิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1

The Guidelines for Implementing Moderate Class More Knowledge Policy to Extra
Large Primary Schools Under the Primary Educational Service Area Office in
Pathumthani District 1

นางสาวชะบา จันทน์วล *

Chaba Jannuan

ผศ.ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโท **

Asst. Prof. Chayapim Usaho, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและนำเสนอแนวทางการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนำร่องขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ประชากร คือ โรงเรียนโรงเรียนนำร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำนวน 2 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระและครู จำนวนทั้งสิ้น 147 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพของการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.78 และ SD = .65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากสูงไปหาน้อย(ต่ำ) ดังนี้ 1) ด้านการประเมินผล 2) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ 3) ด้านการวางแผน ปัญหาการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (Mean = 3.13 และ SD = .96) เมื่อพิจารณารายด้านค่าเฉลี่ยตามลำดับจากสูงไปหาน้อย(ต่ำ) ดังนี้ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการประเมินผล 3) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ แนวทางการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติ 1)โรงเรียนศึกษาทำความเข้าใจวัตถุประสงค์นโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ให้ชัดเจน วางแผนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 2) ประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ครูผู้สอนร่วมกันวางแผนมอบหมายงานจัดทำคู่มือเอกสารเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน 3) โรงเรียนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลนิเทศติดตามสะท้อนผลการจัดกิจกรรมนำเสนอผลงานนักเรียนสรุปกิจกรรม

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: jidapa.i@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: chayapim.u@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

The purposes of the research were to study the state and problems, and propose guidelines for implementing Moderate Class More Knowledge policy to extra-large primary schools under the Primary Educational Service Area Office in Pathum Thani district 1. Population is 2 extra-large primary schools under the Primary Educational Service Area Office in Pathum Thani district 1. The responders were 147 directors, deputy directors, head teachers, and teachers. The research tool was questionnaire. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, S.D., and content analysis.

The findings showed that the overall state of implementing Moderate Class More Knowledge policy is high ($\bar{x}$ = 3.78, S.D. = .65). According to the mean scores, the sorted aspects were 1) Evaluation 2) Implementation 3) Planning. The overall problems of implementing Moderate Class More Knowledge policy is moderate ($\bar{x}$ = 3.13, S.D. = .96). According to the mean scores, the sorted aspects were 1) Planning 2) Evaluation 3) Implementation. The guidelines for implementing Moderate Class More Knowledge policy were as follows 1) study the purposes of Moderate Class More Knowledge policy thoroughly, plan and coordinate with parents and community to seek participation in educational management. 2) Held the meeting to create a common understanding among teachers. Plan and assign responsible staffs, and prepare the activities guidelines. 3). Set the evaluation criteria, supervise and summarize the activities.

คำสำคัญ: แนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ/ นโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

KEYWORDS: Guidelines for implementing/ Moderate Class More Knowledge policy

บทนำ

ปัญหาทางการศึกษา เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยตั้งแต่อดีตต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ซึ่งได้มีการปฏิรูปการศึกษามาแล้วเป็นระยะ ๆ เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือเป็นจุดเริ่มต้นการปฏิรูปการศึกษาครั้งสำคัญ โดยมีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษารอบแรกระหว่าง พ.ศ. 2524-2551 แต่ผลของการปฏิรูปการศึกษานั้น พบว่า ระบบการศึกษาไทยยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ตามที่ตั้งไว้และปัจจุบันอยู่ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษารอบสอง หรือที่เรียกว่า “ การปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 ” ซึ่งดำเนินการไปแล้ว 5 ปี แต่ปัญหาคุณภาพการศึกษาของไทยโดยรวมอาจจะกล่าวได้ว่ายังเป็นปัญหาอยู่ โดยเฉพาะด้านคุณภาพการศึกษา คุณภาพผู้เรียน ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ด้านการเพิ่มลดและการกระจายโอกาสทางการศึกษาที่ไม่ทั่วถึง เท่าเทียม และด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันก็ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ, 2557)

คุณภาพการศึกษาไทยตกต่ำทั้งที่เป็นการสำรวจโดยองค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภายในประเทศ เช่น สมศ. หรือผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ (NT) ซึ่งต่างก็พบภาพซ้ำ กันว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน ความรู้ที่ต่ำนี้หมายถึงวิชาสำคัญ เช่น วิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ การคิดเชิงวิเคราะห์ ภาษา ซึ่งรวมถึงภาษาไทย นักเรียนที่จัดว่ามีความรู้จริงก็มีอยู่บ้าง แต่ก็มีจำนวนน้อย เช่น การศึกษาขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic CO-Operation and Development : OECD) หรือที่รู้จักคือ การทดสอบ PISA (Programme for International Students Assessment) พบว่า นักเรียนที่จัดว่ามีความรู้วิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูงมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเด็กไทยถึงร้อยละ 74 อ่านภาษาไทยไม่รู้เรื่อง คือ อ่านไม่ออก อ่านแล้วตีความไม่ได้ วิเคราะห์ความหมายไม่ถูกหรือแม้แต่ไม่สามารถใช้ภาษาให้เป็นประโยชน์กับวิชาอื่น ๆ ได้ คุณภาพที่ตกต่ำย่อมหมายถึงวิชาการและองค์ความรู้ที่มีอยู่ในระบบการศึกษาไทยตกต่ำกว่ามาตรฐาน หมายถึงระบบการถ่ายทอดความรู้รวมทั้งครูผู้สอนมีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐานหมายถึงความด้อยคุณภาพของระบบสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น ย่อมเป็นผลให้ผู้เรียนมีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

รัฐบาลจึงมีนโยบายแนวทางการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เป็นที่มาของนโยบายหนึ่งของรัฐบาล คือ การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ซึ่งการลดเวลาเรียนวิชาการลงแต่ไม่กระทบวิชาหลักและให้คงเนื้อหาสาระความรู้พื้นฐานที่นักเรียนควรรู้ไว้ การปฏิรูปการศึกษานโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ : Moderate Class More Knowledge รว.ศึกษาธิการ กล่าวว่า การประกาศนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ "การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เป็นแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อต้องการจะตอบโจทย์ว่า จะทำอะไรให้นักเรียน ผู้ปกครอง และครู มีความสุขในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่ ต้องการให้พิจารณาเรื่องเวลาเรียนของนักเรียนในปัจจุบันด้วย โดยแต่เดิมนักเรียนจะต้องเลิกเรียนเวลา 16.00 น. ก็จะเปลี่ยนเป็นเลิกเรียนในชั้นเรียนเวลา 14.00 น. (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555) เพื่อนำเวลา 2 ชั่วโมงนั้นไปจัดกิจกรรมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ นักเรียน ครูต้องใช้ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้สาระการเรียนรู้ครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นไม่จำเป็นต้องเรียนในระดับชั้นเดียวกันบางกิจกรรมสามารถทำร่วมกันได้หลากหลายระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนรู้จักปรับตัว ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กับคนหลายช่วงวัย โดยเป็นการจำลองสภาพจริงในสังคมให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มทักษะในการแก้ปัญหาในกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียนรู้ ไม่มีความเครียด และไม่มีการบ้านเพิ่มซึ่งมั่นใจว่าจะทำให้เด็กมีความสุขในการเรียนมากขึ้นเพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองก็มีความสุขเมื่อเห็นลูกมีความสุขในการเรียน

นโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นกรอบวิสัยทัศน์ด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยน

จุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มี คุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ ศิลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ความมีน้ำใจต่อกัน รู้จักการทำงานเป็นทีม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและเน้นความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมเพื่อให้โรงเรียนนำร่องนำไปปรับใช้ตามบริบทและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน โดยใช้แนวคิด “สอนน้อย แต่เรียนรู้มาก : Teach Less Learn More” เช่น การทำการบ้านในโรงเรียน การเรียน กับเพื่อนที่เก่งกว่า การช่วยสอนเสริมเด็กที่เรียนไม่ทัน การจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น ซึ่งแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ที่เน้นให้เด็กทำกิจกรรมนอกห้องเรียน กิจกรรมเสรี ให้โรงเรียนจัดตามความเหมาะสมและความพร้อม กิจกรรมสอนอาชีพ กิจกรรมสอนเสริมวิชาการ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ มีความรู้ ความสามารถทางด้านศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีสุนทรียะภาพ ชื่นชม และเห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นหาค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเอง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลายประเทศที่เป็นผู้นำด้านการศึกษาของโลก

จากสภาพปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงน้อมนำพระราชดำริของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และ นโยบายรัฐบาล ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ มุ่งสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ครูปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากลงมือปฏิบัติมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 1
2. เพื่อศึกษาปัญหาการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 1
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 1
4. กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5.

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (Newaby,2007)

1) กระบวนการบริหารงาน

- 1.1 การวางแผน (Planning)
- 1.2 การนำแผนสู่การปฏิบัติ (Implementation)
- 1.3 การประเมินผล (Evaluation)

ที่มา: (Newaby,2007)

2) การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.1 ลดเวลาเรียน

- 2.1.1 การบรรยาย
- 2.1.2 การสาธิต
- 2.1.3 การศึกษาใบความรู้

2.2 เพิ่มเวลารู้

- 2.2.1 การลงมือปฏิบัติ
- 2.2.2 การคิดวิเคราะห์
- 2.2.3 การทำงานเป็นทีม
- 2.2.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 หลักสูตร 4 แห่งการศึกษา

- 2.3.1 ด้านพุทธิศึกษา
- 2.3.2 ด้านจริยศึกษา
- 2.3.3 ด้านหัตถศึกษา
- 2.3.4 ด้านพลศึกษา

2.4 ทักษะการเรียนรู้ ส จี ปุ ริ

- 2.4.1 ส
- 2.4.2 จี
- 2.4.3 ปุ
- 2.4.4 ริ

(ที่มา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555.)

แนวทางการนำนโยบายลด
เวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การ
ปฏิบัติของโรงเรียนนาร่อง
ขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปทุมธานีเขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์และโรงเรียนอนุบาลปทุมธานี
ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2 คน รองผู้อำนวยการ 6 คน หัวหน้ากลุ่มสาระโรงเรียนละ 8 คน ครู 123 คน รวมทั้งหมด 147 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 (Rating Scale)

5 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

4 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับดี

3 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 (Rating Scale)

5 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

4 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับดี

3 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แนวทางการนํานโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 (Open-end)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์จากภาคิชนนโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) จัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากภาคิชนนโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อมด้วยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและคำชี้แจงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3) ผู้วิจัยดำเนินการส่ง-รับคืนแบบสอบถามการวิจัยด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1

2) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง สำหรับแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3

3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ตรวจสอบแยกประเภทและสร้างข้อสรุป สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 4

ผลการวิจัย

1. สภาพของการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนาร่องขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

1.1) เมื่อพิจารณากระบวนการบริหารในภาพรวม พบว่า

สภาพของการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ด้าน คือ ด้านด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติปฏิบัติ (Mean = 3.78 และ SD = .82) และด้านการประเมินผล (Mean = 3.78 และ SD = .85) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน (Mean = 3.74 และ SD = .82)

1.2) เมื่อพิจารณากระบวนการบริหารรายด้าน พบว่า

1.2.1 ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา (Mean = 3.86 และ SD = .82) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการลดเวลาเรียน (Mean = 3.59 และ S.D.= .94)

1.2.2 ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการลดเวลาเรียน (Mean = 3.98 และ SD = .89) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทักษะการเรียนรู้ (Mean = 3.69 และ SD = .88)

1.2.3 ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเพิ่มเวลารู้ (Mean = 3.90 และ SD = .99) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการลดเวลาเรียน (Mean = 3.74 และ SD = 1.00) และด้านหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา (Mean = 3.74 และ SD = .88)

2 ปัญหาการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนำร่องขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2.1 เมื่อพิจารณาปัญหากระบวนการบริหารในภาพรวม พบว่า

ปัญหาการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผน (Mean = 3.23 และ SD = .99) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ (Mean = 3.06 และ SD = 1.04)

2.2 เมื่อพิจารณาปัญหากระบวนการบริหารแต่ละด้าน พบว่า

1.2.1 ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการลดเวลาเรียน (Mean = 3.46 และ SD = 1.10) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการลดเวลาเรียนคือ ด้านทักษะการเรียนรู้ (Mean = 3.08 และ SD = 1.28)

1.2.2 ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการเพิ่มเวลารู้ (Mean = 3.08 และ SD = 1.12) และด้านหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา (Mean = 3.08 และ SD = 1.09) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทักษะการเรียนรู้ (Mean = 3.01 และ SD = 1.10)

1.2.3 ด้านการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการลดเวลาเรียน (Mean = 3.30 และ SD = 1.20) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านทักษะการเรียนรู้ (Mean = 2.94 และ SD = 1.22)

3. แนวทางการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนนำร่องขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

3.1) ด้านการวางแผน

1) โรงเรียนควรศึกษาและทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ให้ชัดเจนเพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

2) โรงเรียนมีการประชุมวางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อม ทำความเข้าใจ ชี้แจง รายละเอียดของนโยบาย มอบหมายเพื่อปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันแก่ครูและผู้บริหารผิชอบแต่ละหน้าที่ให้ชัดเจน

3) โรงเรียนควรประสานความร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา วิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและน่าสนใจ ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

4) โรงเรียนควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนโดยให้นักเรียนเป็นผู้เลือกเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและนำมาวางแผนออกแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนตามความต้องการ ความสนใจของนักเรียนอย่างแท้จริง

5) โรงเรียนควรสำรวจความต้องการและความจำเป็นเร่งด่วนเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้ของครูและผู้บริหารผิชอบแต่ละกิจกรรม เสนอฝ่ายพัสดุ ดำเนินการจัดซื้อให้ตรงตามความต้องการ

3.2) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ

1) โรงเรียนควรประชุม ชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ครูผู้สอน ร่วมกันวางแผนการจัดการ กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้จัดทำเอกสาร คู่มือเพื่อเป็นแบบแผนให้ครูเป็นตัวอย่างในกิจกรรมการสอนที่ หลากหลาย เชื่อมโยงและเน้นทักษะการปฏิบัติให้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดประสบการณ์และการแก้ปัญหาโดยตรง

2) โรงเรียนควรจัดทำคู่มือ เอกสารแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูเพื่อเป็น ตัวอย่าง

3) โรงเรียนควรกำหนดโครงการ จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอตามความต้องการตามความเหมาะสมให้เป็นระบบ ชัดเจน เป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้

4) โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนใจ ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล บันทึกข้อมูลเลือกกิจกรรมตอบสนองความต้องการของนักเรียนโดยตรง

5) โรงเรียนควรจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ได้ทุกแห่งและมีการ หมุนเวียนการใช้พื้นที่ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ

6) โรงเรียนควรประสานความร่วมมือกับชุมชน ผู้ปกครองหรือผู้ที่อยู่ในชุมชนเพื่อระดม ทรัพยากรและส่งเสริมให้ชุมชนและผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดระบบข้อมูล สารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ใกล้บริเวณโรงเรียน ชุมชนเชื่อมโยงกับชีวิตจริงให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิต

3.3) ด้านการประเมินผล

1) โรงเรียนควรประชุมวางแผนทำความเข้าใจร่วมกันในการกำหนดเกณฑ์และจัดทำเอกสารคู่มือแบบประเมินผลการเรียนให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางให้ครู กำกับให้ครูประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนเป็นระยะให้เป็นปัจจุบันและควรนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา การจัดการเรียนการสอนของครูให้น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2) โรงเรียนควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลและทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงตามความถนัดอย่างหลากหลายเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3) ควรมีการนำเสนอผลงานนักเรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำเสนอแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาพรวมหรือจัดนิทรรศการ เปิดให้ ผู้ปกครอง โรงเรียนกลุ่มเครือข่าย ชุมชน เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสะท้อนผลการเรียนรู้และนำผลนั้นมาพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนต่อไป

4) โรงเรียนควรรวบรวมผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนมาวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ กำกับให้ครูปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จัดทำแฟ้มหรือรูปเล่มรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมให้เป็นปัจจุบัน ใช้การนิเทศภายใน ติดตามสะท้อนผลหลังการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนากระบวนการสอน

5) โรงเรียนควรสรุปประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นระบบ มีความถูกต้องและตรวจสอบได้

อภิปรายผล

1. การการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติที่มีการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ด้าน คือ ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติและด้านการประเมินผล

1.1) ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนำแผนสู่การปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญในการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติเป็นอย่างมาก เพื่อให้โรงเรียนปรับตารางเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ ราชธี ผลพฤษ(2553) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการจัดกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันคิด วิเคราะห์ และอภิปรายในชั้นเรียนด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน สร้างความกระตือรือร้นและใส่ใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2) ด้านการประเมินผล

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการประเมินผลการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนให้ความสำคัญในการประเมินผลเป็นอย่างมาก ส่งผลให้โรงเรียนมีประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านการเพิ่มเวลารู้ของนักเรียนโดยมีการสรุปและรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมตามตัวชี้วัดเพิ่มเวลารู้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะการประเมินผลถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการกิจกรรมหรือนโยบายดำเนินไปได้ สอดคล้องกับ ทิตยา สิทธิโสภาสสกุล (2554) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมหลังการมีการประเมินผล การพัฒนาครูคือ ครูจะมีการพัฒนาตนเองให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและกระแสสังคมต่างๆ ทั้งยังต้องพัฒนาตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนของตนมีความรู้ทัดเทียมคนอื่น

2. การการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผน

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนขาดการวางแผนกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การลดการบรรยาย ลดใบความรู้ภาระงานของนักเรียนน้อยลงชัดเจน ดังนั้น โรงเรียนจึงต้องมีการวางแผนกิจกรรมลดเวลาเรียนและกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษอมร มิ่งขวัญ(2555) เป็นรายชื่อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและปานกลางเนื่องมาจากแนวนโยบายการลดเวลาเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ทำให้เกิดความเข้าใจที่สับสนในการจัดเวลาเรียนรวมทั้งการจัดเวลาเรียนในกลุ่มสาระต่างๆที่ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดการสับสนไม่แน่ใจในรายวิชาที่ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ที่หลากหลายและสร้างจิตสำนึกที่ดีเป็นกิจกรรมที่มีความหมายต่อผู้เรียน

3. ปัญหาการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนขาดการวางแผนกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การลดการบรรยาย ลดใบความรู้ภาระงานของนักเรียนน้อยลงชัดเจน ดังนั้น โรงเรียนจึงต้องมีการวางแผนกิจกรรมลดเวลาเรียนและกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนม์นิภา ช่างทอง(2557) ด้านการวางแผน พบว่า อยู่ในระดับมากและและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนไม่มีการวางแผนเพื่อกำหนดขอบข่ายงานเกี่ยวกับการพัฒนาและเรียนรู้วินัยและมารยาทของนักเรียนซึ่งพบว่า การดำเนินโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนนั้นไม่มีการกำหนดแผนงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนได้เรียนรู้ วินัย มารยาท ที่จะใช้ดำเนินโครงการที่ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้วินัยและมารยาทในการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

- 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนต้องเน้นให้มีการจัดทำแผนพัฒนาแผนสู่การปฏิบัติจัดทำคู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้มากยิ่งขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญในการนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติเป็นอย่างมาก เพื่อให้โรงเรียนปรับตารางเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.2 โรงเรียนควรให้ความสำคัญและเน้นการประเมินผลในเรื่องของการนำข้อมูลรายงานผลการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญในการประเมินผลเป็นอย่างมาก ส่งผลให้โรงเรียนมีประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านการเพิ่มเวลารู้ของนักเรียนโดยมีการสรุปและรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมตามตัวชี้วัดเพิ่มเวลารู้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะการประเมินผลถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในกิจกรรมหรือนโยบายดำเนินไปได้

1.3 โรงเรียนควรกำหนด วางแผนการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ให้ชัดเจนโดยกำหนด มอบหมายงานเพื่อปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันแก่ครูและผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขาดการวางแผนกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การลดการบรรยาย ลดใบความรู้ภาระงานของนักเรียนน้อยลงชัดเจน

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารในพัฒนาโรงเรียนได้ต่อไป

2.3 ควรศึกษาการประเมินผลหรือการวิจัยการประเมินผลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

สืบค้นจาก <http://www.lowersecondarymath.ipst.ac.th>

เกษอมร มิ่งขวัญ. (2555). *สภาพและปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายการลดเวลาเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ชนมณีภา ช่างทอง. (2554). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเสนอนโยบายการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิจัยเชิงผสม. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. OJED*, 10(3), 556 - 566
- จิตยา สิทธิโสภาสสกุล. (2554). การวิเคราะห์การยอมรับและพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูหลังการประเมินความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราตรี ผลพฤษ. (2553). ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการจัดการและพฤติกรรมองค์กร. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- นวรรตน์ รามสูตและบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2558). ข่าวสำนักงานนายกรัฐมนตรี. สืบค้นจาก: <http://www.moe.go.th>
- นวรรตน์ รามสูตและบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2558). ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 319/2558 แนวทางการบริหารจัดการเวลาเรียน"ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้". สืบค้นจาก: <http://www.moe.go.th>
- พูนชัย ยาวีราช. (2550). การพัฒนารูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. สืบค้นจาก: <http://www.lowersecondarymath.ipst.ac.th>
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ปฏิบัติหน้าที่สำนักเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ (2557). สาระสังเขปประเด็นการปฏิรูปประเทศไทย ด้านการศึกษา. สืบค้นจาก <http://www.parliament.go.th/library>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้"ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้". สืบค้นจาก: <http://www.academic.obec.go.th>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้". สืบค้นจาก: <http://www.curriculum51.net>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2554-2559). กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

- Cleand, D. (1994). *Project Mangement*. New York: MacGraw
- Newsby, R. B. (2007). *PIE model Instructional development*. Ahram Choi.